

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Ралица Димитрова
Нина Стойчева

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Цветко Лазаров Въззивно гражданско дело № 20231000501770 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С решение № 260 294 от 14.02.2023 г., постановено по гр.д. № 14837/2019 г. от Софийски градски съд, ответникът – „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ е осъден да заплати на Б. Т. Б., ЕГН *****, на основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 5 000 /пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от обиди и клеветнически твърдения в публикации в електронния информационен сайт със заглавие „trud.bg“ на 27.06.2017 г.; 25.07.2017 г. и на 06.02.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 06.02.2019 г., като е отхвърлил главния иск, за разликата над уважения /5 000 лева/ до пълния предявен размер от 26 000 лева и за публикацията в сайта на 15.08.2017 г.

Първоинстанционният съд с посоченото решение е осъдил:

- ответника – „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ да заплати на Б. Т. Б., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, деловодни разноси, в размер на сумата от 776.92 лева;

- ищеца Б. Т. Б., ЕГН *****, да заплати на „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 1 211.54 лева;

Решението на първоинстанционния съд в осъдителната част се обжалва от ответника – „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ с доводи за неправилност, поради необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон.

Жалбоподателят поддържа, че събраните по делото доказателства установяват, че публикациите съдържат синтезирана информация за личността на ищеца и неговата търговска дейност, която е почерпена от статии в други медии с давност от 1999 г. и по отношение на техните автори и на собствениците на медиите не са водени съдебни процеси за опровергаване на информацията и реализация на тяхната гражданска отговорност.

Моли да се отмени решението в атакуваната част и вместо това да се отхвърлят изцяло предявените иски.

Моли да се присъдят направените деловодни разноси за двете съдебни инстанции.

Решението на първоинстанционния съд в частта, в която е отхвърлен главния иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер и за публикацията в сайта на 15.08.2017 г. се атакува с насрещна въззивна жалба от ищеца Б. Т. Б., ЕГН *****, с доводи за неправилност, поради необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон.

Жалбоподателят поддържа, че събраните доказателства установяват всички елементи от фактическия състав за осъществяване на отговорността на ответника по реда на чл. 49 от ЗЗД.

Моли въззивния съд да отмени решението в атакуваната част и вместо това да се осъди ответника да заплати обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 06.02.2019 г.

Моли да се присъдят направените деловодни разноси в двете инстанции в пълния им размер.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на жалбоподателите и събраните по делото доказателства, установи следното:

Въззивната жалба и насрещната жалба са процесуално допустими, тъй като са подадени в срок от надлежни страни срещу валиден и допустим съдебен акт, който подлежи на обжалване по посочения процесуален ред.

При преценка за основателността на всяка една от жалбите, съдът взе предвид следното:

Ищецът - Б. Т. Б., ЕГН ***** е предявил против „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ иск с правно основание чл. 49 във вр. с чл. 45 от ЗЗД и иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът твърди в обстоятелствената част на исковата молба, че ответникът на 27.06.2017 г.; 25.07.2017 г.; 15.08.2017 г. и на 06.02.2019 г. в интернет изданието „Труд“ (trud.bg), издаван от него са били публикувани статии, съдържащи обидни и клеветнически твърдения спрямо него.

В различните публикации бил окачествен като „скандало известен бизнесмен“ и „скрит собственик на дружеството „Индустриален център Искър“ АД; посочено е, че е щатен сътрудник на Държавна сигурност; финансира протести с цел сваляне на правителството; през негови фирми преминавали парични потоци, контролирани от осъденото и издирвано лице П. М.; искал да унищожи „Елма“ и „Елматех“; смял се подло и изпитвал задоволство от извършването на приписваните му действия; отправял заплахи, обиди, сплашвания и какво ли не по адрес на трето лице“; фалирал „Елма“ АД и Фонда за масова прИ.тизация „Индустриална холдингова компания /Свети Никола/“ с цел неоснователно обогатяване; бил свързан с обира на „Алфабанк“.

Ищецът твърди, че поднесената на читателите информация не е вярна и е позоряща личността му. Вследствие на тези позорящи обстоятелства е претърпял неимуществени вреди изразяващи се в уронване на неговата чест, достойнството и добро име в обществото, като дългогодишен бизнесмен, ползващ се с авторитет.

С предявените искиве поискал осъждането на ответника да му заплати обезщетение за претърпените неимуществени вреди, в размер на сумата от 26 000 лв., ведно със законната лихва, считано от увреждането.

Поискал да се присъдят направените деловодни разноски.

Ответникът „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ подал отговор на исковата молба /л. 29 /, с който оспорил основателността на предявените искиве и поискал да се отхвърлят с доводи, че ищецът е известен бизнесмен, управител и собственик на при.тизационен фонд и участник в множество търговски дружества, поради което е публична фигура и като такава представлява интерес за медиите и подлежи на по-високо ниво на критика.

Информацията в публикациите е била обект на обществено внимание от години и от различни медии, които не са били оспорени от ищеца, а са синтезирали оповестена информация.

Поддържа, че е ищецът вследствие на публикациите не е претърпял неимуществени вреди.

Поискал присъждане на направените деловодни разноски.

-

От фактическа страна:

Събраните по делото доказателства установяват четири публикации в сайта „trud.bg“, собственост на ответника с дати 27.06.2017 г.; 25.07.2017 г.; 15.08.2017 г. и на 06.02.2019 г.

На **15 юни сайтът „Троян Прес“** е публикувал статия със заглавие „Скандално! Собственикът на „Балканска звезда“ Б. Б. на протеста за свалянето на Главния прокурор“.

Качена е снимка на ищеца, синът му и техният адвокат, които „рамо до рамо скандират за свалянето на Главния прокурор“ – л. 46 – 47.

Статията предхожда по време процесните стати.

Статията от **27.06.2017 г.** е със заглавие „21 крадени милиона се въртят около Троян, май“. В нея е посочено, че „Обирджията на века П. М. от Троян е осъден на 15 години затвор, както и да върне откраднатите от „Алфабанк България“ пари, в размер на 21.5 милиона лева, на която бил главен касиер...

В статията е посочено, че „П.в М. има сестра, която се казва Т. Б. и е съпруга на скандално известния бизнесмен от Троян Б. Б., свързан с името на И. К. и кръговете около него. Именно Б.се възползвал от всички видове прИ.тизационни сделки, като на безценица придобИ. множество имоти през годините на прехода. Сред най - сладките придобивки на Б.е троянското предприятие „Балканска звезда“ЕООД, което е произвеждало електродвигатели.

На 14.11.2003 г. Об. Съвет - Троян гласува да бъде продадено тогавашното общинско предприятие „Балканска звезда“ЕООД ...за цена от 190 800 лева,цената на един апартамент в Троян.

За купувач е обявен „Индустириален център Искър“ АД, като скрит собственик на това дружество е Б. Б.. Към настоящият момент управител на центъра е сестрата на Б. Б. (г-жа К. по мъж видно от Търговския регистър), която на свой ред е назначила Б. за управител на „Балканска звезда“.

Предприятието било прИ.тизирано и закупено от „Индустириален център Искър“ АД, на което дружество ищецът бил скрит собственик, впоследствие назначен за управител от своята сестра на „Балканска звезда“.

Какво общо имат „Елпром Харманли“ АД и „Балканска звезда“ ЕООД ?

Синът на Б., Т. Б. е управител на „Елпром Харманли“ АД, като дружеството е придобито по време на масовата прИ.тизация, както и други активи по същия особен начин.....

Истинският реформатор Б. Б. показва, че е такъв и подкрепя новоизлюпените соросидски партии в България. Остана да разберем дали „Балканска звезда“ в лицето на Б. Б. финансират протестърите, като искат падането на Главния прокурор и свалянето на правителството, пише Троян Прес. От там задават и въпроса дали собственик на „Балканска звезда“ не е финансирал протеста пред Съдебната палата.

Дали пък милионите, откраднати от М. не се въртят някъде из Троян?

Би било интересно Икономическа полиция, а защо не и прокуратурата да огледат задълбочено бизнесделата в китния балкански град.“.

На **25.07.2017г.** на сайта на ответника е публикувана статия със заглавие „Къде избяга П. М. с 21.5 млн.“ с подзаглавие „Издирват бивш банков касиер, осъден на 15 г. затвор заради присвояване“.

Копие от статията е приложено на л. 6 и л. 7 от първоинстанционното производство. Съдържанието на статията не визира личността на ищеца.

Публикация от **15.08.2017 г.** е със заглавие „Истината за Балканска звезда и Елепром Харманли – л. 8- л. 9 от първоинстанционното п-во.

Ответникът е публикувал статията по повод полученото писмо от Б. Б., което последният е определил като „право на отговор“.

Коментарът на автора на статията е, че ищецът не е дал отговор на редица въпроси, поставени в статията от 28.06.2017 г. и са цитирали само част от правото на отговор.

В същата публикация е изложено становище на инж. Е. за работата му в „Балканска звезда“, за прекратено правоотношение, за предмета на дейност на Елпром Харманли и за емоционалните реакции на ищеца- „Изсмя се подло и щастливо, като да е било детска мечта ... Започнах веднага след това в Елпром Троян, като получих всички съпътстващи заплахи, обиди, сплашвания и какво ли не от Б.. Нямате си за представа за какъв човек става въпрос, колко хора е унищожил и съсипал. Поради тази причина до сега мълчах, но преди близо седмица подадох сигнал в прокуратурата и полицията и ще говоря.“.

На **06.02.2019 г.** е публикувана последната процесна статия със заглавие „Има ли умишлен фалит на фонда за масова прИ.тизация „Св.Никола“ и с подзаглавие „Защо бе ликвидиран през 2011 г. и къде са активите днес ?“.

Статията дава информация за регистрацията на Национален прИ.тизационен фонд „Св. Никола“ през 1996 г. и за определянето му като фонд на бившата Държавна Сигурност /ДС/, поради участието в

управителното тяло на ген. Л. Г. и на други лица с принадлежност към ДС и други разузнавателни и контраразузнавателни служби, за които има доказателства по делото – л. 14.

Статията дава информация, че:

„Хиляди троянци с бонови книжки са станали акционери в НПФ „Св. Никола“ но не са получили дивиденди... НПФ „Св. Никола“ е прИ.тизирал срещу бонови книжки активи за милиарди като „Химатех“ АД, Д. Д. (от 1998 г. „Елпром Харманли“), „Фименко“, „Индустриален център Искър“, „Индустриален Център Тракия“, „Балканска звезда“ и др.

През 2011 г. Б. Б. решава да ликвидира фонда за масова прИ.тизация „Индустриална холдингова Компания“ (Св. Никола), тъй като фондът е бил на загуба с 23 000 лева.

Важно е да се отбележи, че фондът се издържа от разпределение на дивидент, какъвто години наред Б. не е разпределял, а от там и фондът бил тласнат към фалит. За ликвидатор на фонда е бил избран Г. Б., който през 2012 г. приключил ликвидацията, за да може всички активи да се озоват при самия Б. Б. и жена му (Т. М.) Б.а, сестра на П. М., свързан с обира на Алфабанк отново през 2011 г. с над 21 млн. лева.

Последната работа на П. М. била в „Химатех“ АД, собственост на Б.и.

Днес троянци – елпромци са без боновите си книжки. Днес Б. Б. фалира „Елма“ АД, фалира „Св. Никола“ /ИХК/, свързан е с обира на Алфабанк и всичко това пред нашите очи и за наша сметка.“.

Ответникът с отговора на исковата молба е приложил копия от публикации на различни медии, считано от 1999 г.

Следва да се посочат значимите за случая публикации на:

- БАНКЕРЪ – л. 40 с дата 15.07.2011 г.

- вестник „Троян 21“ – л. 44 със статия „Защо уволниха инж. Т. Е.“ 12.11.2016 г. ; л. 51 със статия от 15.06.2017 г.; статии на л. 57, л. 63, л. 68, л. 87;

- на www.zarata.info от 11.12.2017 г. / л. 52/, който определя ищеца като

скандален бизнесмен и самоопределил се като човек на ДС и с връзки в генералски среди;

- www.dnes.co.uk - л. 60;

- 7DniBulgaria.bg - л. 73 като сайт на 7 дни Медия Груп;

- Plovdiv media – л. 73 от 11.11.2018 г.

Множество статии на различни местни и национални печатни медии с оценки за личността на ищеца, за неговите бизнес дела и за участието му в търговски дружества, в национален приватизационен фонд и взаимоотношенията му с други публични личности от политиката и бизнеса са били обект медийно внимание още от 1999 г.

Безспорен факт е, че сестрата на ищеца е съпруга на П. М. – обвинен в присвояването на 21 млн. лева от „Алфабанк“, което наказателно производство е било медийно наблюдавано и през 2022 г. приключило с влязла в сила осъдителна присъда.

П. М. е бил в трудово правоотношение с „Химакех“ АД,, представлявано от ищеца.

Представени са писмени доказателства, че ищецът не е бил сътрудник на МВР и не е имал принадлежност към Държавна сигурност и РУМНО – л. 194.

Писмо рег. № 328600-51481/15.10.2020 г. на ГД „Национална полиция“ удостоверява, че през 2011 г. е извършена проверка по повод данни за неизпълнение на задължения на „Елма“ АД към ВиК гр. Троян, както и неизплатени заплати към служители на дружеството – л. 192.

На л. 160 от първоинстанционното производство е приложена справка от „ДАКСИ“, удостоверяваща участието на ищеца в управлението на 30

търговски субекта и за участие като собственик в 13.

Ищецът по реда на чл. 176 от ГПК е потвърдил обстоятелствата, че е участвал в Национален прИ.тизационен фонд „Индустриална холдингова Компания“ (Св. Никола)“ АД.

По решение на извънредно общо събрание от 07.09.2011 г. е проведена ликвидация и на 03.01.2013 г. акционерното дружество е било заличено в Търговския регистър.

По делото като свидетели са разпитани Г. П. Б. и сина на ищеца Т. Б. Б. – л. 200.

Въззивният съд не кредитира показанията им за действително претърпени от ищеца неимуществени вреди.

Това е така, защото първият свидетел е адвокат на ищеца от 20 години и коментираните по - горе писмени доказателства го сочат като ликвидатор на Националния прИ.тизационен фонд, което води до извод за заинтересованост от изхода на делото, а вторият свидетел е недвусмислено пряко заинтересован от осъждането на ответника.

По делото са приложени доказателства за множество публикации на различни медии, проследили прИ.тизацията на промишлените предприятия в гр. Троян , а и на други, за които ищецът е придобил дялове или акции, като тези публикации предхождат по време процесните четири публикации.

В Решение № 10 по к.д.№ 14/1997г. на Конституционния съд на Република България е посочено, че поначало принадлежността към бившата Държавна сигурност не засяга доброто име на проверяваните лица, тъй като тяхната дейност е била правно регламентирана и е недопустимо да се създава презумпция за аморалност или укоримост без установяване конкретната дейност на самото лице.

Една голяма част от сътрудниците са осъществявали дейност, която и днес съответства на моралните норми-предотвратяване и разкриване на терористични действия, на действия, насочени срещу териториалната цялост и националната сигурност на България, и т.н., като тяхното поведение не се счита за аморално.

-

От правна страна:

Предметът на въззивното производство е очертан с подадената от ответника въззивна жалба и подадената от ищеца насрещна въззивна жалба, като спорът се концентрира до отговора на въпросите, дали публикациите на ответника са със съдържание за факти и обстоятелства вследствие на които ищецът е претърпял неимуществени вреди и за техния паричен еквивалент.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа.

Отговорността на възложителя е гаранционно – обезпечителна и предполага:

- противоправно поведение на лице /работник или служител/, изразяващо се в действие и/или бездействие при или по повод възложената му работа;
- причинени имуществени и/или неимуществени вреди;
- причинна връзка между поведението и вредите;
- вина на работника или служителя, която се предполага до доказване на противното.

В случая, за да е налице противоправно поведение на лицето, на което ответникът е възложил работата, следва да е нарушен балансът между упражняването на свободата на словото, печата и правото на гражданите на информация от една страна и правото на лична чест, достойнство и добро име от друга страна.

Свободата на словото и печата, правото на изразяване и разпространяване на мнение и на информация са сред основните права и свободи на българските граждани, установени в чл. 39, чл. 40 и чл. 41 от Конституцията на Р. България от 1991 г.:

Чл. 39. (1) Всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин.

(2) Това право не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на другото и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността.

Чл. 40. (1) Печатът и другите средства за масова информация са свободни и не подлежат на цензура.

(2) Спирането и конфискацията на печатно издание или на друг носител на информация се допускат само въз основа на акт на съдебната власт, когато се накърняват добрите нрави или се съдържат призови за насилствена промяна на конституционно установения ред, за извършване на престъпление или за насилие над личността. Ако в срок от 24 часа не последва конфискация, спирането преустановява действието си.

Чл. 41. (1) Всеки има право да търси, получава и разпространява информация. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

(2) Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права.

Конституцията на Р. България едновременно с това защитава и правото

на личен и семеен живот, незаконната намеса в личния и семейния живот на гражданите и срещу посегателство върху честта, достойнството и доброто име – чл. 32, ал. 1.

Основните права и свободи на гражданите, установени в Конституцията на Р. България са обект на защита и от Европейската конвенцията за правата на човека и основните свободи /ЕКПЧОС/, ратифицирана със закон, приет от НС на 31.07.1992 г., обн. в ДВ, бр. 66 от 1992 г., в сила за РБ от 07.09.1992 г., която съгласно чл. 5, ал. 4 Конституцията е част от вътрешното национално законодателство и има пряко приложение по правоотношения, засягащи основни човешки права и свободи.

В практиката на Европейския съд по правата на човека се приема, че балансът между личния и обществен интерес при упражняване свободата на словото изисква пресата в правовата държава да не престапва границите, установени за защита на репутацията на другите, като неин дълг е да разпространява информация и идеи по въпроси от обществен интерес.

В разглеждания случай са налице четири публикации.

В първата публикация с популярни изразни средства читателите БИ.т осведомени за присвояването на едни 21 милиона лева, за личността на обвиненото от прокуратурата лице, за неговия роднински кръг, за бизнеса на роднинския кръг и за историята на инженер Т. Е..

Статията съдържа една оценка за ищеца „скандално известния бизнесмен от Троян Б. Б.“, която в контекста на информацията за присвояването на паричната сума от банката, за роднинската връзка, за историята на прИ.тизирането на промишлени предприятия и за тяхното закрИ.не не съставлява обида или клевета.

Втората публикация не визира ищеца.

Трета публикация е право на отговор на ищеца, но и на инж. Е., който е

дал оценка на ищеца и тя е публикувана от ответника без корекции.

Четвъртата публикация е исторически преглед на приИ.тизацията на промишлени предприятия, за историята на Националния приИ.тизационен фонд и за неговата ликвидация, за придобитата от ищеца собственост и за роднинските му връзки с обвинения за присвояването на парична сума от „Алфабанк“ АД.

Разгласяването на несъществуващо позорно обстоятелство или приписването на неизвършено престъпление е деяние, което осъществява състава на престъплението клевета по чл. 147, ал.1 от НК.

Обект на престъплението са обществените отношения, осигуряващи неприкосновеността на доброто име на човека в обществото и на положителната обществена оценка за личността.

Правната теория и съдебната практика трайно приемат, че позорното обстоятелство е твърдение на дееца за съществуването на определен факт, който се отнася до укоримо от гледище на морала поведение на пострадалия и който е от естество да накърни доброто му име в обществото. При втората форма на изпълнителното деяние деецът излага пред трети лица твърдения, че пострадалият е извършил престъпление, което трябва да е достатъчно описано, макар и не напълно конкретизирано.

За съставомерността на клеветата е необходимо позорното обстоятелство да е неистинско, а приписаното престъпление да не е извършено от оклеветения, както и деецът да съзнава това и да не е положил дължимата се грижа да провери достоверността на информацията.

Съдебна практика във връзка с вреди от изнесена в средствата за масово осведомяване информация изисква да се прави разграничение между твърдения за факти и оценка на факти.

На проверка за истинност подлежат фактическите твърдения и те могат да ангажират отговорност само ако са неверни и позорят адресата /клевета/, защото накърняват конституционно признатите му права.

Оценките и мненията не представляват конкретни факти от обективната действителност и могат да ангажират отговорност само ако са направени в превратно упражняване правото по чл. 39, ал.1 от КРБ и представляват обида.

ВКС е подчертавал, че признатото и гарантирано в чл. 39, ал.1 КРБ право на мнение се упражнява надлежно и не е налице елемент на противоправност при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягаща конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага връзка с оглед неговия пост, дейност или занятие по поставения обществен въпрос, освен ако не се касае за превратно упражняване на право, а свободата на мнение БИ. използвана, за да се вреди на доброто му име.

В случаите, при която за определено лице има множество публикации на различни издатели за едни и същи фактически твърдения и квалификации, е установена съдебна практика, според която пораждането на отговорност за вреди е поставено в зависимост от това дали статията, въз основа на която се претендира обезщетение е публикувана първа по време или в нея е налице позоваване на публикувана по - рано статия от друг автор/издател, съответно дали съдържанието на статията е обидно или клеветническо. Когато статията съдържа фактически твърдения, които се квалифицират като клевета, и публикацията е първа по ред, издателят носи отговорност, защото е следвало да провери достоверността на информацията съобразно правилата на добрата журналистическа практика.

Когато авторът/издателят изрично се е позовал на публикувана по - рано от друг автор/издател, той не може да носи отговорност за това, че се е доверил на добросъвестността на първия.

Отсъства ли такова позоваване се прилагат общите правила. В тези случаи авторът или издателят поднася информация от свое име и поради това носи отговорност, защото е следвало сам да провери достоверността на фактите съобразно правилата на добрата журналистическа практика преди публикуването.

Когато публикацията съдържа обиди на общо основание издателят ще носи отговорност за вреди, независимо от това дали е първа или последваща, включително дали е налице позоваване на друга отпреди това, тъй като наличието на обиди е очевидно, не се налага проверка за вярност и разпространението им е противоправно.

При наличието на обиди отговаря всеки от издателите, съответно авторите, доколкото засягат неблагоприятно адресата - Решение № 253/29.01.2014г. по гр.д.№ 1251/2012г. на ВКС, III г.о., Решение № 278/27.11.2019г. по гр.д.№ 1140/2019г. на ВКС, III г.о., Решение № 19/15.03.2022г. по гр.д.№ 4040/2021г. на ВКС I г.о./.

Когато публикацията визира твърдения изхождащи от други лица, които са посочени от автора или издателя и в текста коректно е предадена дадената от тях информация, няма основание за ангажиране отговорността на автора по чл.45 ЗЗД или на издателя по чл.49 ЗЗД.

Ако изявлението на третото лице е клеветническо, то отговорността за вреди е на автора на изявлението, но не и на журналиста или издателя, тъй като чрез препредаването му не се действа със съзнание за оклеветяване.

В случая поведението на лицето/та, на които ответникът е възложил да издаването на вестника и на сайта не осъществява деликтния състав на чл. 45 от ЗЗД, тъй като отсъства противоправно действие и/или бездействие, а също така и претърпяна вреда.

Въззивният съд намира, че предявения главен иск е изцяло неоснователен и подлежи на отхвърляне, а неговата неоснователност влече неоснователност и на акцесорния иск, имащ за предмет присъждане на законната лихва от деня на увреждането.

С оглед на изложеното от двете въззивни жалби единствено основателната е подадената от ответника, поради което следва:

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 06.02.2019 г. до размер на сумата от 5 000 лева и вместо това да се отхвърли иска до този размер;

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца деловодни разноси;

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта, в която е отхвърлен главния иск, имащ за предмет обезщетяване на неимуществените вреди, ведно със законната лихва, считано от 06.02.2019 г., за разликата над сумата от 5 000 лева до пълния предявен размер от 26 000 лева и за вреди от публикацията от 15.08.2017 г.

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта, в която ищецът е осъден да заплати на ответника деловодни разноси, в размер на сумата от 1 211.54 лева.

По разноските:

-

С оглед изхода на спора и промененото съотношение на уважена отхвърлена част на исковете, ищецът следва да заплати на ответника направените деловодни разноси, в размер на сумата от 100 лева.

По тези съображения, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260 294 от 14.02.2023 г., постановено по гр.д. № 14837/2019 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която ответникът – „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ е осъден да заплати на Б. Т. Б., ЕГН *****, на основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 5 000 /пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от обиди и клеветнически твърдения в публикации в електронния информационен сайт със заглавие „trud.bg“ на 27.06.2017 г.; 25.07.2017 г. и на 06.02.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 06.02.2019 г. и **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените Б. Т. Б., ЕГН ***** против „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“

ЕООД/ иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД и иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, имащи за предмет обезщетяване на неимуществени вреди, претърпени от обиди и клеветнически твърдения в публикации в електронния информационен сайт със заглавие „trud.bg“ на 27.06.2017 г.; 25.07.2017 г. и на 06.02.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 06.02.2019 г., до размер на сумата от 5 000 лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260 294 от 14.02.2023 г., постановено по гр.д. № 14837/2019 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлен предявения от Б. Т. Б., ЕГН ***** против „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД, имащ за предмет обезщетяване на неимуществени вреди, претърпени от обиди и клеветнически твърдения в публикации в електронния информационен сайт със заглавие „trud.bg“ на 27.06.2017 г.; 25.07.2017 г. и на 06.02.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 06.02.2019 г., за разликата над сумата от 5000 лева до пълния предявен размер от 26 000 лева и за публикацията от 15.08.2017 г.

ОТМЕНЯ решение № 260 294 от 14.02.2023 г., постановено по гр.д. № 14837/2019 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която ответникът – „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ е осъден да заплати на Б. Т. Б., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, деловодни разноси, в размер на сумата от 776.92 лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260 294 от 14.02.2023 г., постановено по гр.д. № 14837/2019 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която ищецът Б. Т. Б., ЕГН ***** е осъден да заплати на „ТРУД МЕДИА“ ЕООД, ЕИК 203021560 /с променено фирмено наименование на 07.11.2022 г., в хода на първоинстанционното производство на „СТРУГА 6“ ЕООД/ деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 1 211.54 лева..

ОСЪЖДА ищеца Б. Т. Б., ЕГН ***** да заплати на „СТРУГА 6“ ЕООД, ЕИК 203021560 деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 100 лева.

Решението може да са обжалва от страните пред ВКС на Р. България, в едномесечен срок от връчването му, при наличието на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____